

200701943/1.

Datum uitspraak: 25 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/32216 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 27 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 30 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

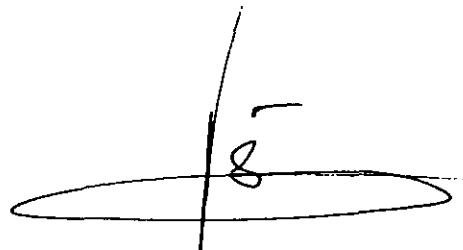
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2007

347-551.

Verzonden: 25 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

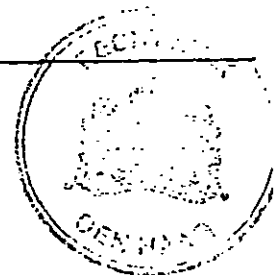
A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 06/32216 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/32217 BEPTDN (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter d.d. 27 februari 2007

inzake

geboren op , van Marokkaanse nationaliteit,
eiseres/verzoekster,
gemachtigde: mr. J.M. Langenberg, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder.

gemachtigde: mr. E. de Jong, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 30 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiseres/verzoekster (hierna te noemen: eiseres) tegen zijn besluit van 24 april 2006 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 31 oktober 2005 om verlenging van de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning afgewezen. Eiseres heeft tegen de beslissing van 30 juni 2006 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Eiseres heeft de rechtbank tevens verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op het beroep is beslist.

1.3 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 14 februari 2007. De gemachtigde van eiseres is, met bericht, ter zitting niet verschenen. Eiseres is, niettegenstaande dit bericht, wel ter zitting verschenen. Verweerder heeft ter zitting bij monde van zijn gemachtigde zijn standpunt toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 In geschil is of eiseres in aanmerking komt voor verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel: "verblijf bij echtgenoot".

2.2 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Eiseres beschikt niet over een geldige machtiging tot

zaaknummers: AWB 06/32216 BEPTDN (beroepszaak)

AWB 06/32217 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 2

voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd, terwijl zij niet behoort tot een categorie die is vrijgesteld van het mvv-vereiste. Eiseres heeft bijna zeven maanden na afloop van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot' verzocht om verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende vergunning. De te late indiening van de aanvraag tot verlenging wordt niet verschoonbaar geacht. De aanvraag wordt derhalve niet getoetst aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf als bedoeld in artikel 3:82, eerste lid, Vreemdelingenbesluit (hierna: Vb). Evenmin leidt het vasthouden aan het mvv-vereiste jegens eiseres tot een onbillijkheid van overwegende aard. Ten slotte betekent de weigering om eiseres vrij te stellen van het mvv-vereiste geen schending van artikel 8 EVRM.

2.3 Eiseres bestrijdt dit besluit en heeft daartegen, voor zover hier van belang en samengevat, aangevoerd dat zij de aanvraag tot verlenging tijdig heeft ingediend.

Voorts stelt eiseres dat zij ten onrechte niet is gehoord alvorens op haar bezwaar werd beslist. Ten slotte betekent de weigering om eiseres vrij te stellen van het mvv-vereiste een schending van artikel 8 EVRM.

2.4 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.5 Ingevolge artikel 3.80, eerste lid, Vb is de aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Wet, tijdig ingediend, indien deze is ontvangen uiterlijk op de dag voor de dag waarop de geldigheidsduur verstrijkt, dan wel, indien deze later is ontvangen, indien de termijnoverschrijding de vreemdeling niet kan worden toegerekend.

Ingevolge artikel 3.80, tweede lid, Vb wordt de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of tot het verlengen van de geldigheidsduur, bedoeld in artikel 14 van de Wet, gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning.

2.6 Artikel 3.82, eerste lid Vb bepaalt dat, indien de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Wet, naar het oordeel van Onze Minister is ontvangen binnen een redelijke termijn nadat het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, of als Nederlander, is geëindigd, de artikelen 3.71, 3.77, 3.78 en 3.79 niet van toepassing zijn en zijn de artikelen 3.86 en 3.87 van overeenkomstige toepassing.

2.7 Uit paragraaf B1/1.2.3. blijkt dat een aanvraag tot het verlenen, verlengen of wijzigen van het verblijfsdoel van een verblijfsvergunning die meer dan zes maanden na afloop van de geldigheidsduur van de eerdere verblijfsvergunning is ontvangen in beginsel wordt aangemerkt als een aanvraag om eerste toelating (artikel 3.80, tweede lid, Vb). Het mvv-vereiste is in deze gevallen onverkort van toepassing.

2.8 Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vw bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Ingevolge artikel 16, tweede lid, Vw kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

zaaknummers: AWB 06/32216 BEPTDN (beroepszaak)

AWB 06/32217 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 3

2.9 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb) wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw, afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

2.10 In artikel 17, eerste lid, Vw is een aantal categorieën vreemdelingen genoemd waarvoor de aanvraag niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.11 Uit de gedingstukken is het volgende gebleken. Eiseres heeft tot 5 april 2005 rechtmatig verblijf gehad in Nederland. Zij heeft tot genoemde datum beschikt over een verblijfsvergunning regulier met als doel: 'verblijf bij echtgenoot'. Op 2 augustus 2005 heeft eiseres een aanvraag ingediend voor verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier. Verweerder heeft bij beslissing van 10 oktober 2005 deze aanvraag buiten behandeling gesteld vanwege het niet betalen van verschuldigde leges. Eiseres heeft tegen deze beslissing geen rechtsmiddel aangewend waardoor de beslissing van verweerder van 10 oktober 2005 rechtens onaantastbaar is geworden. Vervolgens heeft eiseres op 31 oktober 2005 wederom een aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier ingediend.

2.12 Vaststaat dat eiseres haar aanvraag van 31 oktober 2005 bijna zeven maanden na afloop van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier met als doel: 'verblijf bij partner' heeft ingediend. Deze aanvraag is derhalve ingediend na afloop van een redelijke termijn als bedoeld in artikel 3.82, eerste lid, Vb. De aanvraag van eiseres dient derhalve te worden aangemerkt als een aanvraag om eerste toelating in de zin van artikel 14 Vw, zodat het mvv-vereiste onverkort van toepassing is. De grieven van eiseres treffen geen doel voor zover zij zouden zien op de beslissing van verweerder van 10 oktober 2005, nu deze beslissing, die ziet op de aanvraag van 2 augustus 2005, rechtens onaantastbaar is geworden.

2.13 Niet in geschil is dat eiseres niet beschikt over een geldige mvv. Evenmin staat ter discussie dat geen van de vrijstellingsgronden genoemd in artikel 3.71, tweede lid Vb op eiseres van toepassing is. Eiseres heeft niet onderbouwd waarom het mvv-vereiste aan haar niet tegengeworpen zou kunnen worden. Haar stelling dat zij zwanger is en dat vertrek uit Nederland tot problemen kan leiden met de ongeboren vrucht, kan niet leiden tot een ander oordeel, reeds omdat het kind van eiseres inmiddels is geboren. Ook de overwegingen van verweerder in de primaire beschikking van 24 april 2006 terzake van eiseresses beroep op artikel 8 EVRM, waartegen eiseres zich in bezwaar niet heeft verzet en in beroep geen nadere onderbouwing heeft verstrekt anders dan, ter zitting, dat zij een baby heeft van 5 maanden oud, acht de rechtbank, gelet op het kader van de onderhavige toets aan artikel 3.71, vierde lid Vb, toereikend.

Mitsdien ziet de rechtbank geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen dan door verweerder in de bestreden beschikking is verwoord.

2.14 Ten aanzien van de stelling van eiseres dat zij wenst te worden gehoord alvorens op het bezwaar wordt beslist overweegt de rechtbank als volgt. Zoals is overwogen in de uitspraak van 13 juni 2003 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (JV 2003/335) vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure. Met toepassing van artikel 7:3 Awb kan dan van het horen ook slechts worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren

zaaknummers: AWB 06/32216 BEPTDN (beroepszaak)

AWB 06/32217 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 4

niet kunnen leiden tot een ander besluit. De rechtbank is van oordeel dat in het onderhavige geval sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaarschrift. Daartoe is van belang dat geldt op hetgeen hiervoor is overwogen, er geen twijfel over kan bestaan dat het bezwaar geen redelijke kans van slagen had. Deze grief van eiseres faalt.

2.16 Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft besloten dat eiseres ingevolge genoemde regelgeving niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

2.17 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.18 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.19 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummers: AWB 06/32216 BEPTDN (beroepszaak)

AWB 06/32217 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 5

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

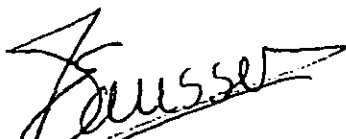
verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Gorter, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, tevens voorzieningenrechter, en uitgesproken in het openbaar op 27 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. E.J.M. Janssen als griffier.

de griffier
de rechter

afschrift verzonden op:

27 FEB 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Tegen deze uitspraak staat, voorzover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening, ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

geb
2013

Louwerse van der Velde

ADVOCATEN

I

Advocaten en Procureurs

Mr L. Louwerse
Mr R.A. van der Velde
Mr H.J. Veen
Mevr. Mr P.C. Smit
Mevr. Mr S. Sewnathl
Mr F.H. Barwegen
Mr S.F.J. Smeets
Mr R.J.J. Fiantua
Mr D.C. Vlieland
Mr W. Hendrickx
Mr E. Osinga
Mr R.P. van der Graaf
Mr I. Özkara

PER TELEFAXNR.: 070 – 365 13 80

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's Gravenhage (FALK)

RAAD VAN STATE	
INTELLIGENT	
19 MRT 2007	
ZAAKNR.	200701943
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR: —

Utrecht, 19 maart 2007

Hoofd secretariaat:
Mevr. M.R. de Kruijff

Onze ref. : 207.03013 LL/BE
Inzake : /Verblijf

1173-A

Chef de Bureau:
Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
Mr B.P.J. van Riel
Mr I. Özkara

Hoogedelgestreng College,

Namens mevrouw , geboren op : van Marokkaanse nationaliteit, hierna te noemen appellante, te dezer zake domicilie kiezende te Utrecht aan de Biltstraat 110-112 (Postbus 13273, 3507 LG) ten kantore van advocaat en procureur Mr L. Louwerse, wordt verklaard onderhavig hoger beroep namens appellante in te dienen tegen bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht van 27 februari 2007 onder nummer AWB 06/32216. Ik ben door appellante daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd. Een en ander omschreven in artikel 70 VV 2000.

Appellante is van mening, dat bij afweging van alle betrokken belangen de rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudende te Rechtbank Utrecht, niet tot de thans bestreden uitspraak heeft kunnen komen.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank Utrecht vreemdelingenkamer van 27 februari 2007 onder AWB nummer 06/32216.

Het hoger beroepsschrift berust op de navolgende grief.

GRIEF 1

Door te overwegen als de Arrondissementsrechtbank heeft gedaan met name onder punt 2.13 van haar uitspraak miskent de Rechtbank dat in weer wil van het gegeven dat eisers, thans appellante niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, de grieven van eiseres niet dienen te slagen met name ook tegen de achtergrond van hetgeen gesteld in artikel 8 EVRM. In dat kader is appellante dan ook van oordeel dat de Rechtbank haar

beslissing heeft gegrond op omstandigheden en of rechtsoverwegingen, die ieder voor zich afzonderlijk danwel in onderlinge samenhang, miskennen dat ingevolge artikel 8 EVRM een beoordeling dient plaats te vinden waarbij de vraag beantwoord dient te worden of geen schending plaatsvindt en de aanvraag van betrokkene met ontheffing van het vereiste bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf, verder inhoudelijk beoordeeld dient te worden.

Toelichting;

Inhoudelijk is de situatie zo dat appellante Nederland is binnengekomen in het bezit van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Op 24 februari 1999.

Vervolgens is vergunning verleend voor verblijf bij echtgenoot welke vergunning geldig is geweest uiteindelijk tot 5 april 2005.

Bij aanvraag strekkende tot verlenging van het aan haar verleende verblijfsdocument van 2 augustus 2005 bleek dat buiten behandeling stelling plaatsvond op 11 oktober 2005 daar de verschuldigde leges niet op tijd waren voldaan.

Deze beslissing is onherroepelijk geworden. In verband met op zich zelf genomen juiste constatering van het niet voldaan hebben van de leges.

Vervolgens is opnieuw een aanvraag strekkende tot verlenging ingediend op 31 oktober 2005, buiten de zogenoemde 6 maandperiode na afloop van de eerdere geldigheidsduur van de eerdere vergunning tot verblijf. Naar aanleiding van de negatieve beslissing in primo van 24 april 2006 van thans geïntimeerde is bezwaar aangetekend en na beslissing in bezwaar, beroep aangetekend.

Het uiteindelijke resultaat van deze procedure is de uitspraak waarvan thans het hoger beroep. Gedurende het gezinleven in Nederland en gedurende het rechtmatig verblijf van appellante is er sprake van een situatie dat zij gehuwd is met de van Marokkaans en Nederlandse nationaliteit zijnde echtgenoot, de heer geboren op uit welk huwelijk 2 kinderen zijn geboren eveneens beiden van Nederlandse nationaliteit:

1. , geboren op
2. geboren op

Voor de goede orde wordt bijgaand bijgesloten een afschrift uit de Gemeentelijke Basisadministratie persoonsgegevens zomede een kopie paspoorten van voornoemde betrokkenen.

Appellante wenst dan ook te constateren dat gedurende haar rechtmatig verblijf in Nederland en in de periode dat zij in het bezit was van een vergunning tot verblijf voor verblijf bij echtgenote, gezinsleven is opgebouwd in de zin van artikel 8 EVRM.

In dit verband is niet zonder belang dat ook binnen dit gezin in Nederland kinderen zijn geboren die van Nederlandse nationaliteit zijn.

Appellante heeft een zorgplicht jegens haar kinderen die zelf recht en belang hebben bij verzorging en opvoeding door hun beiden ouders.

De terminologie het belang van het kind wordt hier bedoeld in de zin van artikel lid 1 internationaal verdrag rechten van het kind.

Met de thans bestreden beschikking en de uitspraak van de Rechtbank vindt schending plaats van artikel 8 Evrm.

Men zou zich op het standpunt kunnen stellen dat een scheiding van appellante en haar kinderen en echtgenoot van korte duur zal zijn namelijk in afwachting van de afhandeling van de een MIV-procedure.

Miskent wordt in dat kader dat ook een eventuele korte scheiding, een schending oplevert van artikel 8 EVRM. In dat kader is eveneens van belang te vermelden dat het een onzekere toekomstige gebeurtenis betreft of en zo in hoeverre een machtiging tot voorlopig verblijf aan eiseres zal worden verleend.

Met betrekking tot het ontstaan en verloop van de procedure en met name de oorspronkelijke aanvraag strekkende tot verlenging welke buiten behandeling is gesteld op 11 oktober 2005 naar aanleiding van het niet op tijd voldaan zijn van de leges is appellante primair van oordeel dat verweerder zich schuldig maakt aan zogenoemd excessief formalisme.

Het betreft immers geen sprake van een situatie waarbij onwil is om te komen tot betaling maar een te late betaling. In dat kader is dit aspect van zodanig gewicht toegekend in de Nederlandse vreemdelingenwetgeving waardoor de buitenbehandelingstelling heeft plaatsgevonden dat sprake is van een excessief formalisme in verhouding tot enerzijds met de voldoening van de leges te dienen belangen en anderzijds de gerechtvaardigde belangen aan de zijde van appelante.

Daarnaast is appellante van oordeel dat met betrekking tot het in de hernieuwde procedure naar aanleiding van de oorspronkelijke aanvraag van 31 oktober 2005, kort na de zogenoemde 6 maandperiode, afwijzing plaatsvindt op grond van het MIV-vereiste, er derhalve sprake is van eveneens excessief formalisme nu reeds gedurende een periode van 6 jaren sprake is geweest van rechtmatig opgebouwd gezinsleven binnen welk gezin kinderen zijn geboren die van Nederlandse nationaliteit zijn en niet eerder buiten Nederland hebben verbleven.

De Rechtbank overweegt dat het beroep gedaan op artikel 8 EVRM kort gezegd tardief is.

Appellante begrijpt dit niet. Er is in de eerdere procedure een beroep gedaan op artikel 8 EVRM, doch, eveneens ter zitting een beroep gedaan op artikel 8 EVRM.

Miskent wordt dat in het onderhavig geval sprake is van verdragsrecht en deze rechtstreeks toepasbaar in de Nederlandse rechtsorde. Wat er van zij van het eventueel eerste terechtzitting beroep doen op gezinsleven met minderjarige kinderen laat onverlet dat in gevolge artikel 94 van de grondwet een en ander in samenhang met het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de mens van 12 mei 2005 (JV 2005/303), de situatie zo dient te zijn dat ook bij een beroep ter zitting een beoordeling dient plaats te vinden in het kader van artikel 8 EVRM.

In dat kader is thans te constateren dat een dergelijke belangenweging achterwege is gebleven.

Onder deze omstandigheden komt de bestreden uitspraak reeds hierom voor vernietiging in aanmerking.

Tevens wordt miskent dat met betrekking tot het vereiste bezit van een machtiging tot voorlopig verblijf deze eis wordt gesteld in het kader van de eerste toelating tot Nederland. Appellante wenst geen eerste toelating Nederland. Zij is eerder, in 1999, Nederland binnengereisd en in het bezit van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf.

Sedertdien, 24 februari 1999, is appellante eerst tot 5 april 2005 rechtmatig in Nederland geweest en in het bezit van een vergunning tot verblijf. Ook daarna in de gevolge de door haar doorlopen procedure is zij rechtmatig in Nederland verbleven.

Het gaat hier mitsdien niet om een eerste toelating. Appellante stelt zich dan ook op het standpunt dat in het onderhavig geval het MVV-vereiste haar niet had mogen worden gesteld.

Daarnaast, appellante heeft daarop hierboven reeds gewezen, is van belang artikel 3 lid 1 van het International Verdrag rechten van het kind.

Zoals de minister voor vreemdelingen zaken en integratie heeft geantwoord op kamervragen van het lid Huizinga-Heeringa (Tweede Kamer der Staten Generaal 2, vergaderjaar 2006-2007 aanhangsel van handelingen nummer 63) antwoordt de Minister dat artikel 3 van het International Verdrag Rechten van het kind relevant is in alle procedures waar minderjarige-al dan niet alleenstaand-bij betrokken zijn.

Niet valt in te zien dat en zo ja op welke wijze de belangen van de minderjarige kinderen binnen dit gezin binnen de oordeelsvorming van de Rechtbank danwel verweerder, thans geïntimeerde, zijn betrokken. In dit verband is van belang te vermelden dat in gevolge artikel

3 en artikel 4 in hun onderlinge samenhang beschouwd van het IVRK geïntimeerde genoopt wordt ambtshalve een beoordeling te geven in gevolge dat wat het belang van het kind met zich meebrengt.

Met name ook door te overwegen dat het beroep op artikel 8 EVRM tardief is miskent de Rechtbank in haar uitspraak de werking van international verdragsrecht. Een en ander nog los van het gegeven dat ook reeds eerder in de procedure van appellante een beroep is gedaan op artikel 8 Evm.

GRIEF II

Met betrekking tot de overwegingen als gedaan onder 2.14 van de thans bestreden uitspraak overweegt de Rechtbank dat weliswaar het horen in bezwaar een essentieel onderdeel van de bezwaarschriften is doch, in het onderhavig geval nu er sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaarschrift, daarvan kan worden afgezien. Ten onrechte.

Gebruik bij thans geïntimeerde is dat, wanneer in bezwaar een beroep wordt gedaan op international recht immer wordt gehoord.

Van belang daarbij te vermelden is dat thans appellante ook in haar primaire beschikking van 24 april 2006 heeft overwogen dat het beroep op artikel 8 EVRM niet zou dienen te slagen. Nu in dat kader een beroep op artikel 8 EVRM kennelijk ook voor thans geïntimeerde evident kenbaar is geweest, had zij niet van horen kunnen en mogen afzien.

Door te overwegen als onder 2.14 van haar uitspraak gedaan miskent de Rechtbank dit in haar oordeel van 27 februari 2007.

Appellant verzoekt uw afdeling rechtspraak van de Raad van State dan ook hoger beroepschrift gegrond te verklaren de uitspraak van de Rechtbank te Zutphen onder Awb nummer 03/65784 te vernietigen.

Appellante verzoekt uw afdeling bestuursrechtspraak Raad van State dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Utrecht gewezen onder zaaknummer Awb 06/32216 d.d. 27 februari 2007 te vernietigen en te bepalen als uw afdeling bestuursrechtspraak in goede justitie vernemen te behoren.

Appellanten verzoekt tevens gehoord te worden ter terechtzitting bij uw afdeling Rechtspraak van de Raad van State.

Advocaat-Gemachtigde.

Gelieve de voor dit beroepschrift verschuldigde griffierechten ten laste van onze rekening courant te brengen: PFZ/201171.

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110/112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering, in voorkomend geval, aanspraak op een uitkering geeft